

ת"פ 47692/02/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 47692-02-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

פלוני (עציר)

גזר דין

הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) ובביצוע עבירה של איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

הנאשם צירף שני תיקים נוספים ולאחר שהודה בעובדות כתב האישום המתוקן של תיקי הצירוף, הורשע בביצוע העבירות הבאות:

במסגרת ת"פ 47096-04-22 הורשע הנאשם בביצוע עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין, איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, ותקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג בניגוד לסעיף 382(ג) לחוק העונשין.

במסגרת ת"פ 35179-08-22 הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור בניגוד לסעיף

עובדות כתב האישום המתוקן בתיק שבכותרת:

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המתלוננת והנאשם היו בעבר בני זוג ונפרדו, ולהם ילדה משותפת (להלן: "הקטינה").

ביום 21.12.20 בשעה 19:00 או סמוך לכך, כאשר שהה הנאשם אצל המתלוננת בביתה, במטרה לבקר את הקטינה, איים הנאשם על המתלוננת באומרו: "זה עניין של דקות, ימים, שבועות והוא ירצח אותה ובסוף יתאבד", וזאת על רקע סכסוך בין השניים בנוגע לשעות שהות עם הקטינה (להלן: "הסכסוך").

בנוסף, על רקע הסכסוך האמור, בין התאריכים 16.12.20 - 23.12.20 איים הנאשם על המתלוננת באמצעות הודעה באפליקציית "וואטספ" באומרו: "אם יקחו תילדה אני יקח לך תראש".

עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 47096-04-22 (במ/1):

במועד הרלוונטי לכתב האישום המתוקן היו הנאשם והמתלוננת בני זוג, אך פרודים.

בתאריך 24.12.21 בשעה 22:00 או סמוך לכך, שהתה המתלוננת בביתה.

הנאשם הגיע למפתן הבית והחל לדפוק על הדלת ולצלצל בפעמון כשהוא מבקש להיכנס לבית. בתגובה, הזעיקה המתלוננת משטרה תוך כדי שהנאשם מאיים עליה כי יפגע בחייה ויביא למותה.

בהמשך, בעט הנאשם בבריא העליון בדלת וכתוצאה מכך, דלת הבית נפתחה והנאשם נכנס לבית.

בתוך הבית, הנאשם תקף את המתלוננת באופן שתפס אותה ודרך עליה בעודה שרועה על הרצפה, כאשר הנאשם צועק כי בכוונתו לקחת אחד מילדיהם המשותפים. בשלב זה, המתלוננת אחזה מאחור בקפוצ'ון שלבש הנאשם.

בהמשך, תקף הנאשם את המתלוננת בשנית, בכך שהטיח אותה לעבר הקיר בבית.

מעשי הנאשם נפסקו רק כאשר הגיעו שוטרים למקום, וביניהם השוטר באסל שחאדה (להלן: "השוטר"). משהבחין הנאשם בשוטר, החל הנאשם לברוח תוך שהשוטר דולק אחריו. בהמשך, הסתובב הנאשם לעבר השוטר ותפס במעילו תוך שהוא נצמד אליו ומפעיל כוח כלפיו. מעשי הנאשם נפסקו רק כאשר השוטר ריסס גז פלפל כלפי הנאשם. בהמשך התנגד הנאשם לאיזוקו.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בדמות המטומות ברגליה ובגבה.

עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 35179-08-22 (במ/2) (להלן: "תיק המטרונית"):

במועד הרלוונטי לכתב האישום עבד המתלונן כנהג במטרונית (להלן: "המטרונית").

הנאשם נסע במטרונית עם שתי בנותיו.

ביום 4.8.22 בשעה 20:30 או סמוך לכך, על רקע צעקותיו של הנאשם, שעמד סמוך לדלת היציאה מהמטרונית, קם המתלונן מכיסא הנהג והתקדם לעבר הנאשם, וביקש ממנו לדבר בנימוס.

בנסיבות אלו, תקף הנאשם את המתלונן באופן שדחף אותו בחזהו ובתגובה לכך, שב המתלונן לתא הנהג שבמטרונית, נטל את המכשיר הנייד שלו והתיישב על כיסא הנהג.

בהמשך, הגיע הנאשם במהירות לתא הנהג והכה את המתלונן בחוזקה, במכות אגרופ באמצעות ידו בפניו. בתגובה לכך, ניסה המתלונן להדוף את הנאשם תוך אחיזה בחולצתו בעוד הנאשם המשיך לתקוף את המתלונן באמצעות מכות אגרופ בפניו, בחזהו ובברכיו.

בהמשך, לפת הנאשם את ידו השמאלית סביב צווארו של המתלונן, הוציאו מתא הנהג, והמשיך להכותו נמרצות באמצעות ידו הימנית, בעוד המתלונן מנסה להשתחרר מאחיזת הנאשם.

הנאשם דחף את המתלונן מספר פעמים, בעודו אווז בידיו את חולצתו של המתלונן, ובשעה שהמתלונן עמד כפוף לכיוון רצפת המטרונית, אחז הנאשם באמצעות ידו השמאלית בשערותיו של המתלונן בחוזקה, דחף אותו, ובאמצעות ידו הימנית הכה בפניו מס' מכות אגרופ.

מיד לאחר מכן, משך הנאשם בחוזקה את שערותיו של המתלונן באמצעות שתי ידיו בעוד המתלונן מנסה להשתחרר מאחיזתו.

בשלב זה, הגיע אדם מתוך המטרונית, שזהותו אינה ידועה למאשימה, תפס בידו של הנאשם וניסה לנטרל אותו ללא הצלחה. הנאשם המשיך להכות את המתלונן נמרצות באמצעות מכות אגרופ בגופו, והדף אותו לתוך תא הנהג שבמטרונית, עד אשר המתלונן נפל לכיסא הנהג.

בהמשך למתואר, יצא הנאשם מהדלת האחורית של המטרונית ובמקביל המתלונן קם ויצא מתא הנהג של המטרונית. בשלב זה הכניס המתלונן אצבע לעינו של הנאשם.

לאחר מספר שניות, תקף הנאשם את המתלונן בכך ששב למטרונית מהדלת הקדמית, נכנס לתוך המטרונית והכה את המתלונן בגופו.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלונן חבלות חמורות בדמות שברים חריפים באף עם המטומה תת עורית והמטומה מתחת לעינו. כן תלש הנאשם את שערותיו של המתלונן.

תצהיר נפגע עבירה (טע/3):

המתלונן בתיק המטרונית הגיש תצהיר בו פירט את החבלות שנגרמו לו כתוצאה ממעשי הנאשם, בגינם עבר ניתוח באף והוא עתיד לעבור ניתוח נוסף.

עוד תיאר המתלונן את הקושי הנפשי שהוא חווה בעקבות האירוע, עד כי עזב את עבודתו במטרונית.

המתלונן ביקש להחמיר עם עונשו של הנאשם לאור האכזריות הרבה שנקט כלפיו, ולאור הנזקים שנגרמו לו אשר מלווים אותו מאז האירוע ועד היום.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון רישום פלילי של הנאשם (טע/1).

כן הוגשו מסמכים רפואיים (טע/5) בנוגע לחבלות של המתלוננת בת"פ 47069-04-22.

עוד הוגשו תמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלונן (טע/4) בתיק המטרונית, מסמכים רפואיים (טע/2) ותצהיר נפגע עבירה, אשר פורט לעיל (טע/3).

ב"כ הנאשם הגיש תמונות חבלות של הנאשם מתיק המטרונית (טע/8).

טיעוני המאשימה:

המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/6) ובעל פה, כי יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מהתיקים, מאחר ומדובר בעבירות שונות שאירעו במועדים שונים והופנו כלפי מתלוננים שונים.

המאשימה טענה כי תיק המטרונית הוא התיק החמור ביותר מבין שלושת התיקים ועל כן מיקדה את טענותיה בעניינו. המאשימה טענה כי בתיק המטרונית הנאשם פגע פגיעה ממשית בערכים המוגנים שענינם שמירה על חיי אדם, שלמות גופו, כבודו ובטחונו, ושמירה על שלום הציבור ושלוחותיו.

לטענת המאשימה, יש לראות בחומרה את העובדה כי הנאשם תקף את המתלונן בשל עניין של מה בכך, לעיני נוסעים נוספים ולעיני בנותיו, וזאת עשה בברוטליות, ללא כל התגרות בתכוף. בנוסף, מעשי הנאשם לא נפסקו והוא המשיך להכות את המתלונן גם כשאזרח ניסה למנוע ממנו לחדול ממעשיו.

המאשימה טענה כי בעקבות התקיפה נגרמו למתלונן חבלות חמורות שמשפיעות על אורח חייו עד היום, וכי הוא הפך לאדם תלתי אשר סובל מפגיעה תפקודית קשה, ונאלץ לעזוב את עבודתו. עוד נטען, כי גם כחצי שנה לאחר האירוע המתלונן סובל מנזקים פיזיים ונפשיים רבים.

המאשימה טענה כי יש לתת את הדעת לעובדה כי נוכח האלימות החמורה שנקט הנאשם, פוטנציאל הנזק למתלונן יכול היה להיות חמור מזה שנגרם.

ב"כ המאשימה טענה כי בתיק המטרונית מתחם העונש ההולם נע בין 22 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

באשר לתיק שבכותרת, בגין עבירת איומים, מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל.

באשר לת"פ 47096-04-22 שצורף, בגינו הורשע הנאשם בביצוע עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין, איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, ותקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג בניגוד לסעיף 382(ג) לחוק העונשין, ביקשה המאשימה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה הפנתה לפסיקה ממנה ביקשה ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, אם כי בתיק המטרונית לא הוצגה פסיקה שתומכת במתחם הנטען על ידה.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, המאשימה הדגישה את עברו הפלילי של הנאשם, הכולל שלוש הרשעות קודמות בין היתר בעבירות אלימות, בגין ריצה עונשי מאסר. עוד נטען כי אין לשקול בעניינו של הנאשם שיקולי

שיקום, מאחר ולא הוגש בעניינו תסקיר שירות המבחן.

לאור האמור, ביקשה המאשימה להשית על הנאשם עונש ברף הבינוני של המתחם שהוצע על ידה בכל אחד מהתיקים, כך שתוטל על הנאשם במצטבר ענישה שלא תפחת מ-53 חודשי מאסר בפועל.

כן ביקשה המאשימה להשית על הנאשם מאסר על תנאי מרתיע ביחס לכל עבירה בגינה הורשע, פיצוי למתלוננים וקנס.

טיעוני ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם טען כי יש לראות בשני תיקי האלימות במשפחה אירוע אחד, מאחר והעבירות בוצעו על רקע דומה והופנו כלפי אותה מתלוננת, ואילו בתיק המטרונית יש לקבוע מתחם נפרד.

בתיקי האלימות במשפחה, נטען, כי העבירות בוצעו ע"י הנאשם מתוך סערת רגשות, ללא תכנון מוקדם, על רקע מחלוקת עם המתלוננת אודות זמני השהות עם הילדים.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה ממנה ביקש ללמוד על מתחם העונש ההולם בעבירות אלימות במשפחה (טע/7) וטען כי המתחם נע בין מספר חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל. יחד עם זאת, חלק מהפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם עוסקת בעבירה קלה יותר מזו שהורשע בה הנאשם.

באשר לתיק המטרונית, נטען, כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן לאחר שנעשו שינויים אשר הפחיתו במידה מסוימת את חומרת מעשיו, והבהירו כי התקיפה הפכה למעין קטטה במהלכה נחבל גם הנאשם, כעולה מהתמונות שהוגשו (טע/8).

עוד נטען, כי העבירות בוצעו באופן ספונטני, ללא תכנון, כאשר הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול, ובתגובה לכך שהמתלון סגר את דלת המטרונית בזמן שבתו של הנאשם עמדה לרדת ממנה.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לשנת מאסר בפועל.

באשר לתצהיר נפגע העבירה נטען כי יש לתת משקל רק לתחושות הסובייקטיביות של המתלון וכי לא הוכח על ידו כי קיימת מניעה רפואית או נפשית המונעת ממנו לשוב ולעבוד.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, נטען, כי הנאשם בן 31, אב ל-3 ילדים קטינים, כאשר לפני כשנה נולד לו תינוק בעל צרכים מיוחדים ונדרשת עזרתו בגידול הילדים. עוד נטען, כי עונש של מאסר ממושך יפגע ביכולתו של הנאשם לפרנס את משפחתו וילדיו הסמוכים על שולחנו.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסך את עדות המתלוננים וזמן שיפוטי יקר. עוד נטען, כי מאז מעצרו של הנאשם הוא השתלב בטיפול ותוכנית גמילה, והוא משתף פעולה עם גורמי הטיפול.

באשר לעברו הפלילי של הנאשם נטען כי העבירה האחרונה בה הורשע הייתה בשנת 2012, ומאז הוא ניהל אורח חיים נורמטיבי.

לאור כל האמור לעיל, ביקש ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש כולל, בחלקו התחתון של המתחמים להם עתר.

דברי הנאשם:

הנאשם הצטער על מעשיו, תיאר כי הוא מכור לאלכוהול וכי מאז מעצרו השתלב בטיפול.

דיון והכרעה:

הנאשם הודה והורשע במסגרת התיק שבכותרת בעבירת איומים כלפי בת זוגו. בתיק המצורף הנאשם הורשע בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. מאחר ובשני התיקים בוצעו עבירות אלימות פיזית ומילולית כלפי אותה מתלוננת, בת זוגו של הנאשם, על רקע דומה, אני קובעת כי לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, מדובר באירוע אחד בעל מספר מעשים, וזאת בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

לעומת זאת, מצאתי כי יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד, לגבי האירוע מושא תיק המטרונית, כאשר מדובר באירוע אלימות נפרד שבוצע כלפי עובד ציבור - נהג המטרונית, ותוצאותיו חמורות.

תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40 לחוק העונשין). על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם (סעיף 40 לחוק העונשין).

מתחם העונש ההולם כולל בגין שני תיקי אלימות במשפחה:

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, הינם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה, בריאותה וביטחונה והדברים נכונים, ביתר שאת, כאשר מדובר בעבירות אלימות בחיק המשפחה. מביצוע עבירת האיומים נפגעו ערכים חברתיים נוספים של שלווה נפשו של הקורבן, ובעקיפין גם חופש הפעולה והבחירה שלו.

בעניין זה יפים דבריו של כבוד השופט ג'ובראן ברע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009):

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח" (ראו גם: ע"פ 6366/11 יפירב נ' מדינת ישראל (10.9.2012)).

מביצוע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו נפגע הערך של שמירה על יכולת השוטרים למלא תפקידם כחוק.

בחנית נסיבות ביצוע העבירות: אמנם קבעתי כי יש להתייחס לשני האישומים כאירוע אחד, אך אין להתעלם מהעובדה כי מדובר במס' מעשי איומים שהופנו כלפי המתלוננת כאשר הנאשם מאיים עליה כי יפגע בה ויביא למותה.

מעבר לאיומים, הנאשם נקט כלפי המתלוננת באלימות של ממש, כאשר בעט בדלת ביתה, נכנס לביתה ללא רשות, תפס אותה בגופה, דרך עליה בעודה שרועה על הרצפה ובהמשך הטיח אותה לעבר הקיר.

מעשי הנאשם לא פסקו עד שהגיעו שוטרים לבית, כאשר הנאשם גם הפעיל כוח כלפי השוטר והתנגד למעצרו.

הנזק שנגרם והנזק הפוטנציאלי מביצוע העבירות על ידי הנאשם:

בעקבות מעשי הנאשם נגרמו למתלוננת המטומות ברגליה ובגבה כפי שעולה מהתיעוד הרפואי (טע/5). בנוסף, אין ספק כי למתלוננת נגרם נזק נפשי, כתוצאה מתקיפתה על ידי הנאשם והאיומים שהשמיע כלפיה, איומים משמעותיים שללא ספק גרמו למתלוננת לחרדה ופחד.

עוד יצוין, כי האלימות שהופעלה כלפי המתלוננת, כגון הטחתה בקיר הדירה, יכולה הייתה להביא לנזקים פיזיים חמורים יותר, מאלו שנגרמו בפועל.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: לאור נסיבות ביצוע העבירות כפי שפירטתי לעיל, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

כפי שעולה מהפסיקה אליה הפנו אותי הצדדים, קיים מנעד רחב של ענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם. כאשר במקרים בהם דובר באלימות מינורית, הליכי שיקום ועבר נקי הוטלו על נאשמים עונשים של מאסרים על תנאי מחד ומאידך, במקרים חמורים יותר הוטלו על נאשמים מאסרים בפועל לתקופה לא מבוטלת לצד ענישה נלווית. להלן אפנה למספר פסקי דין אשר לטעמי מתאימים בנסיבותיהם למקרה שבפניי.

• ברע"פ 2750/22 אורי אלי ליוולקו נ' מדינת ישראל (9.5.22) הורשע המבקש, לאחר שמיעת הוכחות, בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג ואיומים. המבקש לקח בכוח את הטלפון מידה של המתלוננת - בת זוגו, והחל להכותה באמצעות הטלפון בראשה, ובידו האחרת הכה אותו באגרופיו. לאחר מכן בעט המבקש במתלוננת וגם אחז בידה בחוזקה והפילה לרצפה תוך שהוא עומד מעליה. בעוד המתלוננת זועקת לעזרה, המבקש התיישב עליה והחל לחנוק אותה באמצעות ידיו באומרו לה "אני אהרוג אותך וזה יגמר". המתלוננת שלחה ידיה לכל עבר ושרטה את המבקש, עד אשר הצליחה להשתחרר מאחיזתו ועזבה את הדירה. כתוצאה ממעשי המבקש נגרמו למתלוננת חבלות. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל, והשית על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו.

• ברע"פ 2486/16 מואיד נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.19) המבקש הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג, תקיפת בן זוג ואיומים. המבקש הורשע בארבע אישומים שונים של תקיפת אשתו כשהוא

גרם לה לחבלות של ממש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לכל העבירות נע בין מספר חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט לאחר ששקל שיקולי שיקום השית על המבקש 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן וענישה נלווית. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל בבית המשפט המחוזי, תוך שנקבע כי העונש שהושת על המבקש חורג באופן קיצוני לקולא. בית משפט מחוזי ביטל את צו המבחן וגזר על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל כאשר יתר רכיבי הענישה הנלווים נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

- ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). במקרה זה המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, "משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה ל-14 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

- בע"פ (מח' מרכז) 25020-02-13 שמואל לוי נ' מדינת ישראל (5.5.2013) נדחה ערעור המערער, שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את בת זוגו באגרופו בידה וגרם לה סימן כחול ביד. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה.

- בעפ"ג 7784-06-20 יבגן ג' דונוב נ' מדינת ישראל (25.6.20) המערער הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ואיומים. המערער תקף את אשתו לעיני ילידהם הקטנים וגרם לה לחבלות של ממש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער 10 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה.

- בעפ"ג (חי) 53566-12-17 מארוביץ נ' מדינת ישראל (4.1.18) הורשע המערער בגין ביצוע עבירה של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג. על פי עובדות כתב האישום המערער, שהיה בהליכי גירושין מבת זוגו, על רקע שתיית אלכוהול תקף אותה לאחר שאיים עליה כי ידקור אותה, היכה אותה במכת אגרוף בלחיה השמאלית. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור והפחית את עונשו של הנאשם ל-3 חודשי מאסר בפועל בשים לב לעובדה כי המערער היה רק מספר חודשים בארץ בעת האירוע וטרם הספיק להפנים את הנורמות ההתנהגותיות הנהוגות בישראל.

- בעפ"ג (חי) 33615-05-13 ג' נ' מדינת ישראל (23.7.13). המערער תקף את המתלוננת, בת זוגו, בכך שחנק אותה, הפילה ארצה וחבט בישבנה ואף איים עליה שיהרגה, במידה ותפנה למשטרה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל, גזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בר הפעלה של 12 חודשים באופן מצטבר, כך שבפועל על המערער נגזר לרצות עונש של 25 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המערער.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין כפי שפירטתי אותם לעיל, ובשים לב לאופייה של האלימות שהופעלה כלפי המתלוננת והחבלות שנגרמו לה, ואופי האיומים שהשמיע הנאשם כלפיה, מצאתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

מתחם העונש ההולם בתיק המטרונית:

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הם זכותו של אדם להגנה על חייו, בריאותו, בטחונו ושלמות גופו. ערכים נוספים שנפגעו הם הגנה על הביטחון האישי ובכלל זאת הזכות להימצא בבטחה במרחב הציבורי. כך גם נפגעת תחושת בטחון של עובדי ציבור הנותנים שירות לאזרחים על בסיס יום יומי ונמצאים באינטראקציה מתמדת עם הציבור הרחב, וכתוצאה מכך קיימת פגיעה קשה בתפקוד התקין של השירות הציבורי.

בעניין זה אפנה לע"פ 4565/13 אמון נ' מדינת ישראל (4.11.2013):

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר שהן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי (ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(2) 172 (1972); רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל (13.8.2008); דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל (11.7.2011)). עובדי הציבור 'חשופים בצריח' - כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו".

הגם שלא קדם תכנון לביצוע העבירות על ידי הנאשם, התנהגותו של הנאשם, היא בריונות לשמה, אשר בחר להפעיל אלימות חריגה כלפי נהג המטרונית שהעיר לו על אופן צעקותיו במטרונית.

הנאשם הוא האחראי הבלעדי לביצוע העבירות, אשר בחר לנקוט באלימות משוללת רסן, כלפי המתלונן, נהג המטרונית. האלימות נמשכה דקות ארוכות, גם לאחר שנהג המטרונית חזר למושב הנהג, הנאשם בחר לדלוק אחריו ולהמשיך להכות בו, לעיני כל ולא הפסיק את מעשיו גם כשהתערב אחד הנוסעים בניסיון למנוע את המשך התקיפה.

לנאשם היו הזדמנויות רבות להפסיק את האלימות, אך הוא בחר פעם אחר פעם לחזור אל המתלונן ולהמשיך באלימות כלפיו. על כן, העובדה כי במהלך האירוע נגרמו אף לנאשם חבלות שטחיות (טע/8) אין בה כדי להפחית מחלקו של הנאשם באירוע או להצדיק את המשך התקיפה של המתלונן.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלונן חבלות שונות כגון תלישת שיער, המטומות וחבלות בכל הגוף, ובין היתר חבלה חמורה של שבר באף עם סטיית המחיצה אשר הצריכה רפואה של האף בהרדמה מקומית (טע/2, טע/4).

בנוסף לנזקים הפיזיים שנגרמו למתלונן נגרם לו גם נזק נפשי, אותו אין צורך להוכיח בראיות, בעטיו עזב את מקום עבודתו והפך מאדם עצמאי לשבר כלי (טע/3).

עוד אדגיש, כי נוכח האלימות החריגה שנקט בה הנאשם, הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם, הוא אף גבוה מזה שנגרם בפועל ורק במזל האירוע הסתיים בחבלה חמורה אחת.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: בשים לב לאלימות הקשה שנקט הנאשם כלפי המתלונן, נהג מטרונית, שכל חטאו היה להעיר לנאשם, הנזק הפיזי והנפשי שנגרם למתלונן, וחלקו הבלעדי של הנאשם באירוע, אני קובעת כי עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה.

מדיניות הענישה הנהוגה:

ניתן למצוא מנעד רחב של ענישה בגין עבירה של חבלה חמורה, כפי שעולה מהפסיקה שהגישו לי ב"כ הצדדים כאשר הענישה תלויה בנסיבות ביצוע העבירה ובנסיבות האישיות של הנאשם, לרבות הליך שיקומי.

בטרם אפנה למדיניות הענישה הנהוגת, אומר כי בשנים האחרונות פגיעה בעובדי ציבור, רופאים, נהגים ונותני שירות אחרים הפכה לתופעה שכיחה מאוד. אנשים, אף נורמטיביים לכאורה, מגיבים באלימות חסרת רסן על כל ויכוח זעום, על כל מבט לא במקום ועל כל חוסר שביעות רצון מנותן שירות. לא ניתן להשלים עם התנהגות זו ועל בתי המשפט להגיב על כך בענישה חמורה שכוללת מאסרים בפועל לתקופות ממשיות.

- ברע"פ 2298/20 יצחק עזרא נ' מדינת ישראל (5.4.20) המבקש הורשע בביצוע עבירה של גרימת חבלה חמורה. המתלונן ביקש מעובדי עירייה שכרתו עצים ליד ביתו לחדול. בתגובה התקרב אליו המבקש בצורה מאיימת, ולאחר שהמתלונן הרים את ידו באופן מתגונן ובתגובה תפס אותו המבקש מחולצתו והפיל אותו לרצפה. בעוד המתלונן שרוי על הרצפה תקף המבקש את המתלונן בבעיטות ואגרופים. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן שברים בצלעות והמתומות בראש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי, והשית על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש ובקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחו.

- ברע"פ 9543/16 אחמד מוחמד נ' מדינת ישראל (12.3.17) המבקש הורשע בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים וגרימת חבלה חמורה, שתקף שני מתלוננים. המבקש תקף את מתלונן 1 בכך שהכה אותו במכת אגרוף בפניו. משניגש מתלונן 2 כדי לברר את פשר המעשה תקף אותו המבקש באמצעות שפכטל בפניו וחנק אותו באמצעות חולצה. למתלונן 2 נגרמו חבלות חמורות. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל והשית על המבקש 24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין נדחה ובאשר לגזר הדין מצא לנכון בית המשפט המחוזי להפחית את עונש המאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל לאור נסיבותיו האישיות של המבקש ולאור חלופי הזמן מאז ביצוע העבירות. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש על חומרת העונש לבית המשפט העליון נדחתה.

- בעפ"ג 1050-09-20 מדינת ישראל נ' מלינובסקי (17.11.20) המשיב הורשע בעבירה של חבלה חמורה. המשיב הגיע לבית המתלונן ולאחר ויכוח בין השניים, המתלונן יצא מהבית והנאשם החל לתקוף אותו באגרופים ללסת. המתלונן נפל על הארץ ואמר לנאשם כי אינו מתכוון להכותו חזרה אך חרף זאת, הנאשם המשיך להכות בפניו של המתלונן מספר פעמים במקומות שונים בגופו. למתלונן נגרמו שברים בלסת והוא נדרש לניתוח. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור על קולת העונש שהגיש המדינה התקבל. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה נע בין 16 ל-32 חודשי מאסר בפועל, ובשים לב לתסקיר שלילי והרשעותיו הקודמות של הנאשם הוטל עליו עונש במרכז המתחם, והוחמר ל-24 חודשי מאסר בפועל.

- בעפ"ג 25897-12-18 מדינת ישראל נ' גרבאן (17.1.19), המערער הורשע בעבירה של תקיפת עובד ציבור, חבלה חמורה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. המתלון אשר עובד כפקח מטעם חב' אוטובוסים עלה על אוטובוס וביקש מהמערער להציג בפניו כרטיס נסיעה. המערער ששתה אלכוהול עובר לאירוע, מסר למתלון כי אין לו כרטיס נסיעה. לאחר דין ודברים בין השניים החל המערער לגדף את המתלון, נגח במצחו והחל להכותו נמרצות במכות אגרופ בפניו. נהג האוטובוס עצר את האוטובוס והרחיק את המערער מהמתלון. בהמשך לכך, ניגש המערער למתלון ותקפו שנית, באופן שהכה בפניו בחוזקה במכת אגרופ. למתלון נגרמו חבלות חמורות. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל. בית משפט השלום החליט לסטות ממתחם העונש ההולם והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור המדינה נדחה חלקית, כאשר הוחלט שלא להחמיר בעונשו של הנאשם אשר עברו נקי. עם זאת, רכיב הפיצוי שנפסק למתלון הוחמר.
- בעפ"ג 7283-03-14 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (15.5.14) המערער הורשע, לאחר הודאתו, בעבירה של חבלה חמורה. המערער הכה את המתלון במועדון כושר על רקע ויכוח של מה בכך. המערער הכה את המתלון במכות אגרופ בפניו, בראשו ובאפו עד שהמתלון נפל ארצה ואיבד את הכרתו. למתלון נגרמו חבלות חמורות. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 14 ל-24 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי. בית משפט המחוזי מצא להפחית את העונש ל-12 חודשי מאסר בפועל לאור העדר עברו הפלילי של המערער ותסקיר חיובי שניתן בעניינו.
- בת"פ 43629-06-21 מדינת ישראל נ' קרמל דוידוב (4.1.23) הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה. המתלון כעס על הנאשם שנהג בבצורה מסוכנת בכביש, נצמד אל רכב הנאשם והפריע לו בנתיב נסיעתו ולאחר דין ודברים בין השניים יצא הנאשם מרכבו ותקף את המתלון במכות אגרופ לראשו ולאפו ולאחר שהמתלון נפל ארצה הכה אותו במכת אגרופ נוספת לפניו. למתלון נגרמה חבלה חמורה כתוצאה ממעשי הנאשם. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.
- בת"פ 17042-04-16 משטרת ישראל תביעות נ' מוחמד פאדל (31.1.17), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת חבלה חמורה ואיומים. במקרה זה סירב נהג מונית להסיע את הנאשם. במועד אחר פגש הנאשם במתלון ניגש אליו והיכה בו באגרופ שהפיל אותו ארצה. כשהוא שוכב על הרצפה בעט בו הנאשם מספר פעמים. רגלו של המתלון נשברה והוא נזקק לניתוח. בנוסף הורשע הנאשם בהפרת הוראה חוקית והחזקת סמים בתיק מצורף. מתחם העונש ההולם שנקבע לעבירת חבלה חמורה ואיומים נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 15 חודשי מאסר בפועל בגין כלל העבירות בהן הורשע, וזאת חרף היות המאסר ראשון עבורו וביצוע העבירות בעת היותו בגיר צעיר.
- בת"פ 6910-08-20 מדינת ישראל נ' מלכה (3.10.21) הורשע הנאשם בעבירות של גרימת חבלה חמורה ותקיפה סתם. הנאשם אשר עבד בחנות פירות תקף את המתלון על רקע חשד כי נטל פירות ללא תשלום בכך שסטר לו ובעט בו. בהמשך היום נכח המתלון מחוץ לחנות עם אחרים ולאחר שאחר צעק לעבר החנות יצא הנאשם מהחנות. בשלב זה נטל המתלון מקל הליכה מאדם אחר שהיה במקום והתקדם לעבר האחר. במעמד זה נגח הנאשם בראשו של המתלון, הפילו ארצה ודרך על פלג גופו העליון. המתלון נחבל קשות. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ובין 36 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל.
- לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין כפי שפירטתי אותם לעיל, ובשים לב לכך שהנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה של עובד ציבור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ובין 36 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בעניינו של נאשם זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש אשר קבעתי לעיל לא לחומרא ולא לקולא.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום שבכותרת, וביקש לנקות שולחן כשצירף שני תיקים נוספים והודה בהם. הודאתו של הנאשם חסכה הן מן המתלוננת והן מן המתלונן את הצורך להעיד בבית המשפט והביאה לחיסכון בזמן שיפוטי.

כך גם התחשבתי בעובדה כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה.

לחומרא שקלתי את העובדה כי לחובתו של הנאשם 3 הרשעות קודמות, שתיים מהן בעבירות אלימות והוא ריצה מאסרים בפועל בעבר.

לא ניתן להתעלם מהתנהגות אלימה חוזרת של הנאשם, בין אם בעבר ובין אם במסגרת התיקים שבפניי, כאשר האלימות מופנית גם כלפי קורבן מזדמן וגם כלפי בת זוגו במספר הזדמנויות. מכאן כי יש צורך בהרתעת הנאשם מפני ביצוע עבירות אלימות בעתיד.

כך גם, נוכח שכיחות עבירות אלימות, הן במרחב הציבורי והן במרחב הפרטי ישנה חשיבות בהרתעת הרבים.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם בגין עבירות אלימות, מילולית ופיזית כלפי בת זוגו עונש ברף בינוני נמוך ובגין עבירה של חבלה חמורה של נהג המטרונית עונש ברף בינוני של המתחמים שקבעתי, כדלהלן:

בגין התיק שבכותרת ותיק ת"פ 47096-04-22:

- א. 12 חודשי מאסר בפועל.
- ב. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות, מילולית או פיזית כלפי בת זוג, ויורשע בגינה.
- ג. פיצוי למתלוננת בסך 1,500 ₪ אשר ישולם תוך 12 חודשים מהיום. המזכירות תעביר את פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט.

בגין ת"פ 35179-08-22:

- א. 24 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 10.8.22.

עמוד 12

ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות, למעט עבירת תגרה במקום ציבורי, ויורשע בגינה.

ג. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪ אשר ישולם תוך 12 חודשים מהיום. המאשימה תעביר את פרטי המתלונן למזכירות בית המשפט.

אני מורה על צבירת העונשים שגזרתי על הנאשם במסגרת גזר דין זה, כך שסך הכל על הנאשם לרצות עונש מאסר בפועל של 36 חודשים, מיום מעצרו 10.8.22.

נוכח אורך תקופת המאסר ופיצוי למתלוננים שהוטלו לא מצאתי מקום להשית עונש של קנס.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, ח' שבט תשפ"ג, 30 ינואר 2023, במעמד הצדדים.